

Forholdsregler til Skibsfartens Betyggelse, er en umiddelbar Konsekvens af Londoner-Konventionen, og indeholder de Bestemmelser, som der er fastsatte som gældende for alle de Skibe, Konventionen overhovedet gælder. Der fastsættes Bestemmelser om, at Staten skal yde Bidrag til en international Sikkerhedstjeneste i det nordlige Atlanterhav med Hensyn til Uskadeliggørelse af Vrag, Undersøgelse af Isforholdene o. s. v. Dette er ikke noget nyt. Vi har allerede nu gennem en Række Aar haft en Bevilling i dette Øjemed paa Finansloven, kun bliver dette nu fastslaaet her som bindende i Henhold til den Konvention, som agtes tiltraadt. Endvidere kan det paalægges Rederier, hvis Skibe gaar over Atlanterhavet, at offentliggøre de Ruter, som de agter at følge, hvilket selvfølgelig tilsigter saa vidt muligt at foranledige Skibene til at følge de af de søfartskyndige Autoriteter fastsatte Veje for derved i størst muligt Omfang at undgaa Faren for Kollisioner. Dernæst paalægges det enhver Fører af dansk Skib, der møder Drivis eller flydende Vrag, at give Underretning derom til Advarsel for andre. Endvidere paahviler det enhver Fører af dansk Skib at yde Hjælp til Skib eller Person i Nød, som han træffer paa Søen, eller fra hvem han modtager Anmodning om Hjælp. Det fastsættes endvidere, at det ved kongelig Anordning skal foreskrives, hvilke Regler der skal iagttages til Undgaaelse af Sammenstød eller farlige Hindringer for Sejladsen, samt hvilke Signaler og Tegn der maa anvendes om Bord, derunder ogsaa Regler for radiotelegrafiske Installationer. Dette er Hovedindholdet af dette mindre Lovforslag, alt sammen Forskrifter, der i og for sig næsten følger af sig selv og ikke behøver nogen yderligere Kommentarer.

Jeg skal tillade mig at indstille disse to Lovforslag til det høje Tings Vedtagelse. Det er Emner, som i høj Grad interesserer hele Skibsfarten, og Bestræbelserne har været saa vidt muligt at dele Sol og Vind lige, saaledes at der fastsættes saa betryggende Forholdsregler, som efter Omstændighederne maatte anses for at være fornødne, uden at man dog gaar saa vidt at lægge nogen Hindring i Vejen for Skibsfartens berettigede Interesser.

P. Nørgaard: Jeg vil begynde med at udtale, at det i høj Grad har glædet mig at høre de Udtalelser, som er fremkommet fra den højtærede Handelsminister, at den

danske Handelsflaade i Henseende til Orden og Paalidelighed og med Hensyn til Skibenes forsvarlige Tilstand staar i allerførste Række. Deri har den højtærede Minister sikkert Ret. Alene den Tillid, som Passagerer saavel i Indland som i Udland har til vor udenlandske Passageroute, nemlig Ruten paa de Forenede Stater, bekræfter den Udtalelse, som den højtærede Minister fremkom med. At det imidlertid, efterhaanden som Skibsfarten udvikler sig, er fornødent ogsaa at følge Udviklingen i Bestræbelserne for at værne og fremme Skibenes Sedygtighed, er kun naturligt, og jeg er enig med den højtærede Minister i, at vort Land ikke skal staa tilbage i disse Bestræbelser. Hertil kommer, at vi som Deltagere i Londoner-Konferencen i 1913—14 angaaende Forholdsregler til Sikring af Menneskeliv paa Søen har en vis Forpligtelse til at ratificere Konventionens Bestemmelser.

Det ene af de to foreliggende Lovforslag — og jeg forstod den højtærede Formands Udtalelse saaledes, at man har Tilladelse til at udtale sig om de to Lovforslag under eet — indeholder ikke andet end Bestemmelser, som er en umiddelbar Følge af Londoner-Konventionen. Det er Bestemmelser af en saa almindelig Karakter, at der sikkert ikke fra nogen Side vil kunne gøres Indvendinger imod dem, og jeg skal anbefale, at alle disse Bestemmelser faar Lovhjemmel. Jeg skal kun omtale en af disse Bestemmelser, nemlig at vi sammen med andre søfarende Nationer skal deltage i Udgifterne ved at uskadeliggøre Vrag og ved Undersøgelse og Iagttagelse af Isforholdene. Forholdet har jo hidtil været saaledes, at Udgifterne hertil har vi for vort Vedkommende afholdt ved Bevilling paa Finansloven, og den Andel, som vi nu efter Londoner-Konventionen skal betale, beløber sig kun til 2 pCt., hvilket man maa sige er en meget beskedent Andel; i alt Fald er der ikke noget af de andre Lande, der slipper billigere. Det var kun de Udtalelser, jeg havde at gøre med Hensyn til det ene af de forelagte Lovforslag.

Det andet og store Lovforslag om Tilsyn med Skibe indeholder et meget omfattende Stof, og jeg maa indrømme, at det var med en vis Betænkelse, jeg for mit Vedkommende som ikke særlig sagkyndig gav mig i Lag med at gennemgaa alle disse mange Bestemmelser og Forskrifter — jeg tror, at der er 46 Paragraffer —, men jeg maa anerkende, at alle disse Paragraffer er affattede med en Klarhed og en